

πρέζα

πρέζα, η, ουσ. [<ιταλ. presa]. **1.** ποσότητα υλικού σε σκόνη, όσο μπορεί να χωρέσει στην άκρη του δείκτη ενωμένου με τον αντίχειρα και, κατ' επέκταση, ελάχιστη ποσότητα: «το φαγητό θέλει μια πρέζα αλάτι || το κράτησε όλο για τον εαυτό του και μένα δε μου 'δωσε ούτε πρέζα». **2.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) δόση ηρωίνης ή κοκαΐνης, που παίρνεται είτε με εισπνοή από τη μύτη είτε με ενδοφλέβια ένεση. (Λαϊκό τραγούδι: θα κάνω γιουφ από λαγού ποδάρι κι όλη την **πρέζα** με τη μύτη μου θα πιω). **3.** μικρή ρουφηξιά από τσιγάρο, ιδίως από τσιγάρο που περιέχει χασίσι: «δώσε να ρουφήξω κι εγώ μια πρέζα». Υποκορ. **πρεζίτσα** και **πρεζούλα, η**.

- είμαι στην πρέζα, είμαι ναρκομανής: «πέρασαν δυο χρόνια που είμαι στην πρέζα»·

- έπεσε στην πρέζα, κάνει χρήση ηρωίνης ή κοκαΐνης, πρεζάρει: «απ' τη μέρα που έπεσε στην πρέζα, κατέστρεψε τη ζωή του»·

- μια πρέζα, ελάχιστη ποσότητα καπνού από τσιγάρο ή ναρκωτικού και γενικά ελάχιστη ποσότητα: «μου 'δωσε μια πρέζα απ' το τσιγαρλίκι του || απ' τη μοιρασιά που έκαναν, πήρα κι εγώ μια πρέζα»·

- παίρνω πρέζα, κάνω χρήση ηρωίνης ή κοκαΐνης: «έμπλεξε με κάτι αλήτες κι άρχισε κι αυτός να παίρνει πρέζα»·

- τραβώ πρέζα, κάνω χρήση ηρωίνης ή κοκαΐνης: «τραβάει χρόνια πρέζα και δεν τον βλέπω ν' αντέχει πολύ ακόμα». (Λαϊκό τραγούδι: με βλέπουν και σιχαίνονται, μα γω дуάρα δε δίνω· **την πρέζα μόνο θα τραβώ** κι ό,τι μου μέλλει ας γίνω).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας